

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
 שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיף אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלֵהֲשָׁלִים הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
 (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דְהֵהִיא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
 וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
 דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהֵי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא־שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
 סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שְׁמוֹת ל"ב) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַלָּא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
 חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנִפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָ לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאִמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנִפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָ לֹא קָאִמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵיִן תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שָׂאָר חֲגִין
 וְזֻמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֵיִיבֵיָא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.**

**שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שָּׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

סְפָר אֹרִי הַזֶּהָר (עֲמוּד 92)

– פָּרָק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

נח) תַּדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ מִפִּי קַדְמוֹנֵינוּ סְגֵלַת עֶסֶק סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

שְׂמֵעוּנִי אַחֵי וְרַעֲי הַחֲבָרִים הַמְּשִׁתַּקְּקִים וְהַמְּבַקְשֵׁי אֲמֵת אֲמֵת עֲבוֹדַת הַלֵּב לַחֲזוֹת בְּנַעֲם הַשֵּׁם וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכְלוֹ, נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוּ וְתַדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ מִפִּי קַדְמוֹנֵינוּ סְגֵלַת עֶסֶק סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ.

(רַבִּי צְבִי הִירֵשׁ אֵיכְנֶשְׁטִין מִזִּידִיטְשׁוֹב, סוּר מַרַע, דָּף 74)

נט) לֹאמַר זֶהָר בְּכָל יוֹם מִצִּיל מִמִּינוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת

אָמַר: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּנַבֵּר מִינוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת רַחֲמֵנָא לִיעֲלֵן בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לְזֶהָר לְזֶהָר בְּשִׁלְשָׁה
 דְּבָרִים הַלְלוּ, הָאֶחָד לֹאמַר בְּכָל יוֹם זֶהָר אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין מַה שְׂאֹאמַר, כִּי אֲמִירַת זֶהָר מְסַגֵּלַת
 לְטַהֲרַת הַלֵּב. (אֹרִי יִשְׂרָאֵל, מִירָא דְכִיָּא)

ס) יִלְמַד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת בְּבִקְרָא וּבְחָל אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה

יִלְמַד בְּשַׁבָּת קִדְּשׁ זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וּבְתַבֵּי מֶרֶן הָאָר"י זְכָרוֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְכֵן בְּחָל יִלְמַד דִּיקָא אַחַר
 חֲצוֹת לַיְלָה הָאֶחָרוֹן עַד אֹרִי הַבִּקְרָא, וְאֵל יִלְמַד כָּלֵל בְּזֶהָר וּבְתַבֵּי מֶרֶן הָאָר"י זְכָרוֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
 בְּתַחֲלַת לַיְלָה רִאשׁוֹנָה בִּימֵי הַחֹל, אֲבָל בְּשַׁבָּת מִתֵּר וּבְבִקְרָא צְרִיף לְטַבֵּל.

(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלֵלִים מִרַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)

סא) גַּם הַצְּעִירִים יֹאמְרוּ זֶהָר

מִסְכִּימִים אֲנַחְנוּ (לְצְעִירִים הַשׁוֹאֲלִים) שְׂתֹאמְרוּ זֶהָר. וְלַפְעָמִים כְּשֹׂאִין אֲפִשְׁרוֹת לְלַמַּד גְּמֵרָא יִלְמַד כְּפִי
 מִצְבוֹ וְהַשְׁנָתוֹ מִשְׁנִיּוֹת אוֹ זֶהָר, אוֹ אֲפִשֵׁר תְּמִיד לְקַבֵּעַ מַה לְלַמַּד, אֲצַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַה שְׁלוֹמְדִים
 הֵינּוּ הֵךְ וּבְלִבְדֵי שִׁיחָה בְּאֲמַת. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלֵלִים מִרַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)